

Arrest

nr. 55 780 van 9 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 30 maart 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 23 november 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 23 november 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap van Armenië te bezitten en woonachtig te zijn in Echmiatsin.

In 1990 wordt u vrijwillig lid van Yerkrpah. U neemt deel aan het conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan en wordt gestationeerd aan de frontlinie in Nagorno-Karabach waar u logistieke taken als elektriciën uitvoert. Aan het front komt u voor het eerst in contact met generaal Manvel Grigoryan, een bevelhebber van Yerkrpah. In augustus 1993 krijgt u een hartaanval waarna u van het front weggehaald wordt. Na een medische behandeling van een aantal maanden, wordt u ondergebracht in het pensioonaat Aghi Licht van Grigoryan in Echmiatsin waar u allerlei taken moet uitvoeren, zoals de elektriciteit en het hout in orde brengen.

In 2000 krijgt u een tweede hartaanval. Grigoryan belooft u dat hij u financieel zal ondersteunen voor een hartoperatie, maar dit gebeurt nooit. De gewone medische behandeling voor uw hartprobleem gaat wel door. U krijgt een derde hartaanval in 2007.

In de aanloop naar de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 kiest Grigoryan, die op dat moment viceminister van Defensie is in de regering Kotcharyan, de kant van Levon Ter Petrosyan en verplicht u als Yerkrpah-lid na de verkiezingen deel te nemen aan de protestdemonstraties in Yerevan. Op 1 maart 2008 wordt u daarbij gefilmd door de politie. Twee à drie weken later wordt u door de wijkagent in Echmiatsin opgepakt en naar het politiebureau van Yerevan gebracht waar u twee dagen vastgehouden wordt. U wordt er gedwongen een valse verklaring af te leggen in het nadeel van Grigoryan, waarin staat dat hij u geld zou gegeven hebben om mensen om te kopen om voor Levon Ter Petrosyan te stemmen. Omwille van uw slechte fysieke gezondheid wordt u van het politiebureau naar het Erebuni medical center gebracht, op voorwaarde dat u eerst de valse verklaring ondertekent. U gehoorzaamt en verblijft drie uur in het ziekenhuis. Daarna keert u terug naar huis. Op ongeveer 20 maart 2008 zoekt u Grigoryan op. Hij is niet thuis en de volgende dag keert u terug. U vertelt hem dat u een valse verklaring moest afleggen. Hij laat u door zijn lijfwachten vasthouden in het pensioonaat in Echmiatsin. Zo'n tien dagen later komt Grigoryan u spreken. Hij is boos omwille van de verklaring maar schenkt u vergiffenis omdat u Yerkrpah-lid bent en gebiedt u het land te verlaten. In het anderhalf jaar dat daarop volgt, verblijft u bij familie in de dorpen Aragats en Abovyan in de regio Echmiatsin.

Uiteindelijk verlaat u Armenië midden september 2009 en trekt met het vliegtuig en uw eigen paspoort naar Saratov in Rusland waar u een half jaar illegaal verblijft. Daar ondervindt u echter problemen met de politie en kan u geen medische verzorging krijgen omdat uw verblijfsstatus niet in orde is. Op 20 maart 2010 verlaat u Saratov en reist met de wagen naar Lvov in Oekraïne. Daar krijgt u een Oekraïens reispaspoort en reist met de wagen door naar België waar u op 30 maart 2010 aankomt en diezelfde dag asiel aanvraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele geboorteakte, uw origineel militair boekje, een originele brief van Yerkrpah, twee originele medische attesten, twee originele brieven uit uw medisch dossier, een aanvraag voor medische regularisatie in België en een origineel attest van de brandweer van Echmiatsin.

B. Motivering

Bij een eventuele terugkeer naar Armenië vreest u Manvel Grigoryan, de Yerkrpah-generaal die u gebod Armenië te verlaten nadat u tegen hem een valse verklaring aflegde in de nasleep van de presidentsverkiezingen van 2008 (CGVS p. 14).

Het Commissariaat-generaal stelt echter vast dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven moeilijkheden (namelijk uw arrestatie door en afgelegde verklaring bij de politie van Yerevan midden maart 2008 en als gevolg daarvan de intimidaties door Manvel Grigoryan eind maart 2008) niet uitgesloten. Ze zijn echter niet zwaarwichtig genoeg om te kunnen spreken van vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève. Uit de informatie waarvan bijlage in

het administratief dossier werd gevoegd, blijkt bovendien duidelijk dat de actuele situatie in Armenië, met uitzondering van enkele gekende en gerapporteerde gevallen, géénszins van aard is om te besluiten dat politieke opposanten vervolgd worden in de zin van de Conventie van Genève. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan waaruit kan blijken dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren. De documenten die u voorlegt, spreken de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet tegen. Uw geboorteakte en militair boekje bevatten informatie met betrekking tot uw identiteit, doch niet met betrekking tot de door u in het kader van uw asielrelaas aangehaalde problemen. De brief van Yerkrpah bevestigt uw lidmaatschap van die organisatie, maar geeft de oorzaken van uw problemen niet aan. De medische attesten en brieven bevestigen uw hartproblemen, maar hebben geen betrekking op de door u aangehaalde problemen. Het attest van de brandweer bevestigt een brand in een appartement dat uw eigendom is, maar bewijst de door u aangehaalde problemen niet.

Bijgevolg blijkt niet dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot subsidiaire bescherming, zou lopen in uw land van herkomst.

Tijdens uw interview haalt u verschillende keren uw gezondheidsproblemen aan. De door u ingeroepen medische problemen houden geen verband met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Volgens het door u voorgelegde document en de verklaringen van uw raadsheer (CGVS p. 7) diende u een 9ter in op 30 juli 2010.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoeker meent tevens dat er een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt. Volgens verzoeker gaat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enkel uit van een aantal algemene veronderstellingen en eigen gevolgtrekkingen over de huidige situatie in Armenië waarbij allerm minst duidelijk is waarop deze gebaseerd zijn en die niet individueel worden toegepast op verzoeker. Volgens verzoeker vertoont de bestreden beslissing intern tegenstrijdigheden, hetgeen bewijst dat ze uiterst onzorgvuldig werd genomen. Verzoeker wijst erop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enerzijds vaststelt dat de elementen die verzoeker in zijn vluchtrelaas heeft aangehaald niet zwaarwichtig genoeg zijn om in aanmerking te worden genomen voor bescherming en anderzijds beschrijft dat in het licht van de elementen waarover men beschikt de door verzoeker beschreven moeilijkheden niet uitgesloten zijn. De verwerende partij erkent bovendien ook nog dat er tijdens de kiesperiodes in Armenië geregeld sprake is geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties en dat dit het geval was tijdens de kwestieuze verkiezingen in 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Hieruit blijkt volgens verzoeker duidelijk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er wel van uitgaat dat verzoekers leven in gevaar was. Verzoeker stelt zich tevens de vraag welke elementen dan wel zwaarwichtig genoeg zouden zijn geweest en meent dat in de bestreden beslissing geen enkele individuele beoordeling wordt gemaakt van de situatie waarin verzoeker zich bevindt. Verzoeker meent vervolgens dat hij aan de hand van een aantal authentieke documenten en accurate informatie genoegzaam aantoonst dat hij wel degelijk van Armenië afkomstig is en dat er wel degelijk een ernstig gevaar voor zijn leven zou zijn bij eventuele terugkeer. Verzoeker verwijst nog naar het gehoorverslag waarin hij uitgebreid zijn asielmotieven heeft uiteengezet en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen enkele opmerking heeft geformuleerd. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming dient volgens verzoeker vastgesteld te worden dat de huidige situatie van de verzoeker in Armenië nog steeds dermate ernstig is dat het

aanleiding geeft tot het verlenen van subsidiaire bescherming, hetgeen niet door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd onderzocht. Verzoeker vraagt de Raad indien desbetreffend twijfel zou ontstaan, dat aanvullende onderzoeksmaatregelen worden bevolen teneinde hieromtrent de nodige toelichting te verschaffen. Verzoeker verwijst hierbij nog naar de lijst van incidenten die hij heeft meegedeeld tijdens de interviews, alsook naar de recente berichtgeving over de situatie in Armenië en voornamelijk naar de eigen overwegingen die de verwerende partij in de bestreden beslissing zelf heeft gemaakt.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent, nu zij deze motivering zelf in haar middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. De bestreden beslissing is hoofdzakelijk gebaseerd op de vaststelling dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Daarnaast oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden niet zwaarwichtig genoeg zijn om te kunnen spreken van vervolging zoals bepaald in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag). Er kon verder worden vastgesteld dat verzoeker geen concrete en overtuigende bewijsstukken aanbracht waaruit blijkt dat hij niet naar zijn land zou kunnen terugkeren. De door verzoeker ingeroepen medische problemen houden geen verband met de criteria van het Vluchtelingenverdrag zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien verzoeker hiervoor reeds een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet had ingediend.

2.4. Om als vluchteling te worden erkend dient de verzoekende partij aan te tonen dat er in haren hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het (Vluchtelingenverdrag, waarin het criterium “*gegronde vrees voor vervolging*” het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172). Uit de informatie die door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 16, Landeninformatie, SRB Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen in verband de presidentsverkiezingen van februari 2008), blijkt dat gerechtelijke vervolging van opposanten tot de geschiedenis behoorde en er geen enkele militant/activist of eenvoudige sympathisant van de oppositie door de autoriteiten werd gezocht in verband met de gebeurtenissen volgend op de presidentsverkiezingen van 2008. Hierin wordt eveneens gesteld dat politiek opposanten in verkiezingstijd aan *intimidatie* kunnen worden blootgesteld, maar dat één keer de verkiezingen en de spanningen die ze met zich meebrengen voorbij zijn, de situatie geleidelijk kalmer wordt en opposanten *niet politiek vervolgd* worden door de Armeense autoriteiten. De enige uitzonderingen hierop zijn bekend en worden breeduit aan het licht gebracht. De beslissing stelt in wezen vast dat de door verzoeker geschetste problemen uit 2008 in overeenstemming zijn met de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en dus niet uitgesloten zijn. Anderzijds wordt in de rapporten gesteld dat er op vandaag in Armenië niet langer een situatie van politieke vervolging is. Verzoeker weerlegt deze

informatie niet en toont niet aan dat hij tot de fel gemediatiseerde uitzonderingen behoort. Verzoekers betoog is dan ook niet bij machte de informatie uit het administratief dossier te ontcrachten waaruit blijkt dat er ten gevolge van de verkiezingen *actueel* geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat voor mensen met verzoekers weinig uitgesproken politiek profiel.

2.5. Van vervolging is slechts sprake in geval van een voortdurende of systematische schending van de mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen de welke een staat niet kan of wil beschermen (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 104-105). Van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, zoals opgenomen in de definitie van de subsidiaire bescherming uit artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet, kan, met verwijzing naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) inzake artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM) slechts gewag worden gemaakt indien de slechte behandeling een “*minimum level of severity*” bereikt, waarvan de beoordeling afhankelijk is van alle omstandigheden van de zaak (zie EHRM, *Ierland t. Verenigd Koninkrijk*, 18 januari 1978, § 162). Verzoeker verwijst, wat de vervolgingsfeiten betreft, naar de asielmotieven die in het gehoorverslag zijn opgenomen. Hieruit blijkt dat verzoeker aangaf dat hij ergens tussen 15 en 20 maart 2008 door de politie werd opgepakt naar aanleiding van de protestacties en daarbij valse verklaringen aflegde lastens Manvel Grygorian. Vervolgens werd hij op bevel van Manvel Grigoryan een 10-tal dagen in het pensionaat in Echmiatsin opgehouden waarna hij van deze laatste genade kreeg, maar uit zijn gezichtsveld moest blijven (stuk 5, gehoorverslag CGVS 28/09/2010, p. 10-11). Verzoeker toont geenszins aan dat deze gebeurtenissen beantwoorden aan de hiervoor vermelde beschrijving van ‘vervolging’ of ‘ernstige schade’, waardoor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen rechtsgeldig kon besluiten dat de feiten “*niet zwaarwichtig genoeg*” zijn.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen tegenstrijdigheid kan worden gelezen in de bestreden beslissing. Uit de objectieve informatie wordt terecht afgeleid dat verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging niet langer actueel is én op grond van verzoekers individuele relaas wordt vastgesteld dat de feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn. In weerwil van zijn beweringen kan verzoeker bijgevolg niet worden bijgetreden waar hij stelt de huidige situatie van de verzoeker in Armenië nog steeds dermate ernstig is dat het aanleiding geeft tot het verlenen van subsidiaire bescherming. Hij kan evenmin worden bijgetreden waar hij stelt dat dit door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet werd onderzocht. Het feit dat verzoeker wel degelijk uit Armenië afkomstig is, wordt door de bestreden beslissing geenszins in twijfel getrokken.

2.7. Verzoeker heeft geen schending aannemelijk gemaakt van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN